

Míra D. Báí

Í.И.

Ravi Gopalan Nair és Parvathy Baul illusztrációival

Domokos Johanna verseivel

A képek forrása:

Parvathy Baul: *Song of the Great Soul: An Introduction to the Baul Path*,
Ekatara Baul Sangeetha Kalari, 2005

Napút-füzetek

2020 **146.**

*tied
ha mindenben
és azon túl
benne vagy*

Míra Dzsoj Báí*

* Egy XVI. századi hindu misztikus költőnél XXI. századi *lélekzet-lenyomatainak* soráthajlásai, szófelbontásai, hangnyújtásai a közvetítés sokféleségét megengedik. Míra szemlél, szolgál, szerelemmel és szeretettel szeret, azaz megérkezett. Mint neve jelenti, maga az ünnep, maga az üzenet. E többszörös „sz” megidézésére épülő rövid hang-, szó-, mondatfürtökből felépülő versdalok kötött mértékben íródtak, ám ezektől a jelen verspárok eltekintenek.

*egy nap mikor
válaszolva csendemre
Ő helyet
cserélt velem
és megérezte
mi égi
mi földi
sszzzomj és hol
az oltalom
megkért
írjak
s azóta
Ő nem
hagy el*

1. változat

*előtte utána
jobbra balra
saját történetek
család és vezeték
neveimmel
rám kereshetsz
ám
int Míra
a közép s Ő
egyedül
hívja fel
figyelmetek
mi tőletek
mind
egyre
nem választ
el*

2. változat

lehettem volna

Lal Ded

Andal

MuktaBái

Margit

Mechthild

Teréz

vagy

Hildegard

név és

névtelen

de őket

nem mint

magam

Míra

mind jól ismerem

bár velük is

az közös

mi

éppen

a vagyokban

idő-, hely- és személy-

ragtalan

1. változat

miközben
körbefogja
gondját gondolatait
nyugodtan elidőzve
mint Őzt a tisztás
szemlélgetve
életzsákját
elkezdenek
az út menti
alkonyban
erősödni
a fények
melyből Míra
csókkortyol
és érzi, igen
igen, ez
oltja
ssszzzomjjal

2. változat

*miközben zsák
sszzzzáján
a hurok
szorul és
a telis-tele
benne levő
gondok gondolatok
nyugodtan
magukat
végszemlélik
az út
mentén
erősödő
fények a forma
oldalát
kérik
hogy Míra
újból és újból
megkönnyebbülve
üresre
teljen*

1. változat

*a gondolat
lámpását
rövid fényre
teszem
figyelem épp
azt amit
lát
most
érez
bevonom
a szemlélődés
könnyű
csöndjébe
és várom
hogy
e buborék
szétpattanjon
az örömiresbe
ilyenkor
Míra
belehull
az
ami itt van
volt és lesz
szerelmébe*

2. változat

az érzetek
hosszú történetfonalait
rövidre tekeri
figyeli
kitöltött
feszés helyük
míg
e gomolyák
bevonva
a szem
csöndölébe
lassan
lebegni kezdenek
vajon mint
buborékok
szétpattannak-e
a nyílt
tér lüktető
öröme
hol Míra
az Ő mersze
lesz
hogy
mi egyben van
az egyben nincs

1. változat

amidőn
ráhagyatkozva
hozzáfordultam
és nem voltam ott
megláttam
hogy tenyérszíven
tartott
vendégtálra
mindenkit
fölhelyeztem
csak magam nem
Mírától
épp ekkor Ő
megkérdezte
ismersz-e valakit
ki szintén
a mostban
jártas
és jelenével
öleli
a jelenlevőit

2. változat

amidőn
Órá hagyatkozva
hosszám fordult
és már nem én
voltam ott
elengedte
útjukra
a tenyérszívek
vendégeit
és felkérte őket
pajkos táncra
Mírának
épp ekkor Ő
arról dalolt
hogy igen
ismer valakit
ki olyan mint
ő, lélekben
szabad, kész
és most itt
következik

Én, a fényért ég / Te, a fény ért ég

मैं, प्रकाश जल रहा है

1. változat

én, a fényért ég
rét terén tr
illázó madarak
tavasza mondja:
minden s ég-föld
csontjait, gondjait
leromboló úr
nőm
ébredj menny
egzőre jer velem
éber sssssssz
él gyógy ír
(isa) pora és hamva
jaj alj éj egünk virágzó magasa
Míra suttogja, böjtöld át
Ünnepét

2. változat

*te, a fénnyel ért ég
rét terén tr
illázó madarak dr
ága tavaszával
minden s ég-föld
csontjait gondjait fény
magokra romboló úr
nő mondja: illatmenny
egzőre ébredtem veled
ssssssuuhogó fuvolád
gyógydala óv
int s ha hamvad
alj éj egünk magasra
hajlik
Míra súgja, Ünnepetek
megejtsétek*

1. változat

és táncom annak
ki nem kilesi
éjszakai szobámban
a kulcslukon
hanem
ki magában
szemléli
észlelheti hogy
nem forró
nem feltörő vulkán
nem tombolás
hanem a magma
örvényének üres
mélye
szférák és boly
góké teremtő
hűvös zenéje
sem fókusz
sem csúcs
hanem széles lát határ
talan ság
érzéki völgyészlelése
ezért mondja Míra
mi nem ritmikus
nem látható
hanem megadás és
olykor az apró csönd
távban a
dal hangjainak
szünetét
jelezve
a legegyszerűbb
magunkban levés
az bizony bizony
nem tánc
hanem maga
az eggyé olvasztó
magány tánc
talansága

2. változat

és dalom annak
ki nem kilesi
éjszakai szobámban
a kulcslukon
hanem
magában
meghallva
észleli hogy
nem forró, magas
nem őrjöngő vulkán
hanem mély magma
hömpölygés
szféráknak s a boldogoknak
teremtettek
hűvös zenéje
nem ok
nem cél
sem elvárás és elválás
hanem éteri
magmahangba
nyugvás
ezért kérdi Míra
mi neked, mi dalomban
nem dallam
nem is hallás
hanem lazítás és
olykor kis táv
dal hangjainak
kioldott
szünetébe
helyezett
legegyszerűbb
magunkban levés

1. változat

*égbŐl
ölbe
ölbŐl
égbe
pottyán
amint e
véghetetlen
fáradtságnak
kezét érinti
nyugalma
és erre föl
Míra dalában
a mérhetetlen
őr örömmmm
kézen
fogja társát
a mérhetetlen
égi ssszzzzomj
orúságot
és ellensúlyozza
az űr üressss
fööööldit*

1. változat

*a fájdalom
elhalkulás
felerősödés
hullámhajlatán
az átmenet
kétirányú
ünnep
mert
így közelít
mint együtt
az új
nap- és hold-
szakasz
hogy elringatva
Míra ebben is
abban is
szeresse
Őmagát*

2. változat

*halló kulcsok
dalahajlatán
minden
ünnep
melyben
bár
zárra zár
zárult
találón
mint hol
dra
nap
hogy általuk
Míra bennnnnem
és bennnnned is
szerethesse
fájó és öröm-
örömében
Őmagát*

1. változat

*leszállt ég
pihen a testben
mely érzi de
érinteni
nem tudja
a fénytelenül is
fényl őt
csak lélegzetdaluk
a haj hej pejkó
mely sörénye
hang-hanga
Míra tudja
nem a fény
hanem a minden
ségtől földerülő
dal tere
ő*

2. változat

jöhetnél égi
örömszemeket
pihentetni
kik lehunyva
érinthetnek csak
te, áloméj
ha lelkem
sötétvilágos
világvarázsa
dalba
nem kér
ki éltet éltet
nyugtat holtat
Mira neked
a fénynek
dalban
nyitja meg
ki feketén ég
ő

Jóban hűvös / Jó ha hűvös

अगर अच्छा है

1. változat

*bár mi jóban hűvös áradatban a véget nem érő kezdet és e vég nélkülibe ki-be burkolódik
a fák a madarak tavasza hogy lett legyen a semmi baj egy hely egy hegy egy völgy mely-
ben mámoros dalok és illatba bújt Míra ki felold sortördelést vesszót kettőspontot mert
mindenképp áthatja a lég átengedő fergetegén a fény a földet*

2. változat

bármi attól jó ha hűvös hömpölygésében ott a véget nem érő kezdet és végre ki-be burkolózik a fák a madarak tavasza mert itt most léssen a semmi a lét bája egy helyen egy hegyen egy völgyben melyben mámoros hangitalok és gondolatban Míra betesz sortördelést vesszőt kettőspontot hogy megnyithassa a lég átengedő fergetegén a fénynek magát a föld

1. változat

addig míg
pontosítani fogsz
száraz, göcsörtös egek
ötrekeszű
magvas fekete bogyók
a csöndes
tűzbe merülve
mint hideg parázs
lángra lelnek
és figyelik
miként
bátornak
lenni arra
hogy leálljanak
meghalni míg
meghallani mit
zeng
az épp őket
égető ég
ő
ki – mint Míra
örömbbe visszaszívott
szava –
maga a nincs
nem is volt
és nem is lesz
varááázzzzss
utolsó hangtól
vissza az alfáig
hiszen
Ő mindig más
ént
teremt
teret

2. változat

*addig míg
pontosítani fogok
száraz ág
és ötrrekeszű
magvas fekete-bordó
a csendes tűzbe
mártva lángra
lel figyel
a fájdalom mögötti
épp
égetőőő
ég
O
re
– meg kell állnom
oly illllllatos
az ég
ek –
és az édes
szív kérése
mi másként
mond ki téged
a nincs
nem is volt
és nem is lesz
varázzzzsss
utolsó
hangján át
vissza
a hangok
belső
elsőjébe
melytől
Míra
mindegekben
boldogabb*

1. változat

oly tér
nyílik, mint a kiömlő víz
mint a sziklákon lezuhogó sebes folyó
majdan szelíden nyúló deltaerek
mely visszajut forrásába
az óceánba
oly tér
hangzik, mintha lábak csobbanása
valami rásiklik a vízre
mint evező csapása
és hullámok éneke elnyeli
a part félszeg kiáltozását
érthetetlen hadarását
feszültségtől tüzelt
magukban szólalást
és csupa csendes légzés
a lég érintődala
oly tér
éled, mint kihalt
nyelvekben
azon hang által
midőn a szócsók fejtetőől
talpak alá le- és felkúszik
és ebben
a térben
hol lélek lélegsz
Míra
most
mindenkivel
egy
edül van

2. változat

oly tér
semlegesül
mint mikor a vágy valakit akarva-
akaratlanul megbánt
vagy lázban, álomban, valóban félre
csúszik
oly tér
érzül
mint testrrre szórt pórusok
mint mikor nem kell félni az erdőtüzet
mi a végigsüvitő légzés parazsa
mint a tűzbe hulló lángoló víz
mint a nyílvevessző, ha lassan
biztosan süítve
kilövik az íjból
és ez benned és bennem
gyökértől égszívig, égszívtől gyökérig
kering
oly tér
ahol
szív-, tenyér és csípőparittyákból
kilótt cirógató szavak
megürült vázákön keresztül-kasul
mint zengő jégeső
végre bekopognak
és megtöltik örömmel
csordultig a völgyeket
hegyeket
és ebben a térben
hol a duális
nulla
Míra, ki mirázs
mer
rákérdeni
milyenek hétköznapjai
és ebben Ő
miként
a teljes
boldogság

1. változat

mi sok féle kép pen
érthető meg és félre
de leginkább
gyönyör
kőd het ő
mint szavak
bibe-háló
termékcsokrában
mely jelenést
jelentést szülő
hálója
földig ér
hogyan kipörögjön
rajta a
soklehetőségűűűűű
a szélbe
minnnnnnnnd aaaaa
ddig nyitva tartsd
az ér int és
minnnnnndeni
lehetőségét főleg aaa
zokat melyeknek
egyre mondom
én Míra
útszéli cserjésként
tolcsuhát
készítettem
és emígy
a szárnyas
reggelek
fehér
kristály
hálóval
fölfognak

2. változat

nem simagolnak
imamezők árvalányhaj
hangjai
bár hányan
csöndenek már
földre lengve
hogy lecsússz
pont rajtuk
a sokörömű kútba
kődba
te, fekete fuvolás,
ssszél
sssssúgja Míraszóbaaa
hogy pihenj bele
a történetek, a lehetőségek
ege között
levőbe
mely oly sokszor
lakatlan
mert ima
mocorgó magjait
a szívszél
épp oda sodorja
s aggasztja hajfűűűű
szálakra
hogy aztán
földre
hullva
benn
ünk
halált
életet
örömdaloljon
az azokon
túli

1. változat

és ebben
az elcsendes
ülésben
miközben
átadom
magam
a biztos
hullásnak
a részecskék
önszabadító
felbomlásának
hogy
áthathatóvá
besszellőzhet
ővé
váljon
mindez
az oly teljjes
örömmel
melyből
önmagát
elvéve
mégsem
lesz
belőle
kevesebb
Míra érzi
hogy Ő
ugyanúgy
mint
mi hozzá
vágyakozik
ide
be

2. változat

amint
kinyílik
a belső
csendkönyv
átadod
magad
az üres
oldalak
éber
dalának
mely
hangozza
a megtaláltban
a hozzá
való végtelen
vágyakozást
Míra
valóban
véli, hogy
a véges
ugyanúgy
vágyakozik
a végtelen
után
mint Ő
ide
a szív
be

1. változat

összetett
tenyér-
szívbe
idézett
járja be
jobb lábujjaktól
talptenyér
lábfejhát
boka
lábszár
térd
comb
külső
belsőjén át
majd bal
oldalón
részből
részbe
elidőzve
virágmezők
aprón árnyalt
hajlatán
kitöltve a törzs
törzsének
mezejét
finom
dombozat-
és
ölelő
ágazatát
a fej
szemes
ajkás
füles
homlokos
boltozatát
kiterjedve
ébenszálú
lombozatra

*melengetve
saját
éberségével
a test, a forma
templomát
az egyetlen földi
otthont
és én, Míra,
amikor így
érkezem meg
Hozzád
úr nőm
nem ami történt, történik
vagy történhet
találkozik
hanem ami
egyetlen
otthon
aki
önmagától
ragyogóan
van
több nyelven
összeengedve:
szerető
kedvesség
miseri
cordia
Míra kér
el
ne
hagyd*

2. változat

a hát
sudár
fej
miként
fentről
emelt
lábak
kulcsra
zárva
nyitnak
a
szív
ritmusában
ki-be
nyíló
záruló
primordiál
test
hull
ám
ban
körbefogott
cseresznyefa
illatnak
mennyre is
a rózsafajok
családjába
tartozó
és ahogy
elengedi
kapcsolódások
biztos
fogva tartásait
a vágtázó tudás
és érzékelés
keretét
pernyézni
kezdenek
a virágszirmok

ezrei
és ekkor
Míra
már nem is
légben
keringő
súlytalan
szírmok
sem
illatuk
molekulái
hanem
a magát
adó
beazonos
ulás

1. változat

szívedhez illő
csend
éjébe
bújva
Míra
a mantravers
kezdőbetűit
hallja
e bé vi fo
bi gyo lé kö
ke ta me ho fe
is egy csu sze is az
hi ez el se ké
já la kö ve
ma don
na
s ki tudja
fordítja
pa yo
ji mai ne
ram ra tan
dhana pa yo
Meera ke pra bhu
gi ri dhar na gar
ha ra kha
ja sa
ga yo

2. változat

Aurantium

Amrita

Flower Extract

Lavandula

Voluptatem

Flower Extract

Prunus

Cerasus

Flower Extract

Amyris Balsamifera

Thymiama

Santalum

Album

Humming

Pavonis Pennas

Pacificae

Caress

A 7x7-dik

Tennmagad

lélek- és
testápolójának

összetevői

Mira mondja

én már

akkor is

tudtam

latinul

magyarul

és angolul

nemcsak

anyanyelveimen

1. változat

nem más
ez egész
mint
örömkísérllet
és a tágas
nem tudomba
amikor
egy pillanatra
bevillámlik
meg-
el-, beleesik
a magunkba
kapaszkodó
félelem
azzzzz örömben
ésssss
nem vagyunk más
mint
örömkísérllet
azon a
vonalon
Mira arcra
kísírlható öröm
míg ezen az
egymásba
felvehető
ki-be
kísérlő
örök

2. változat

nem másik
az egész
hanem
az ő-kíséret
és e boldogtelinek
nyíló
mindenben
egy megállt
pillanatra
magunkba
ő-kűszunk
nem vagyunk más
mint valós
Ő-kísértet
egy
behívó
ő-arcon
Míra kérdi
a könny
test- és lelke
egymásba
illeszt

1. változat

mozdulataim
mint elvont fogalmak
testtől
a megfoghatótól indulnak
tanultam
tapasztaltam
tánc költészet
politika és gazdaságtan
óráimon
de ne tévesszen
eksztrázisa
magán túl
széles a világban feléd
a teljesbe
fűrődik
és spirálján ki-
be darahavazik
a lét-tél
Míra
nem fázik
bár egyedül
van
tested
szavaival

2. változat

*dalaim
nem valótól elvonó fogalmak
testtől
a megfoghatótól indulnak
tanulom
tapasztalom
őket
merta városom
nath jogini
keresztény
buddhista
tantrikus
szufi
mestereivel
és táncköltészettudomány
óráimon hogy
ne tévesszen
szellemem
fiatal
eksztázisa
magán túl
jár kel
lelkem
széles e világban
hogy így
lét delén
Míra
nem fázik
teste
szavainak
elengedésétől
melegen
szárnyal*

1. változat

mily okosan
tette
hogy fiatalon
a földi szerelemmmmel
telecsordult
szívéhez
az üresség
meditációit
szeszegődtette
társul
hogy amit
megéltek
felajánlhassák
mindegek
úr-nő-úr
teremtettjeinek
és mossst
hogy a szzív
lemond
megajándékoz
a túlról áradó
bőőőőség
Míra gyűrüben
a váz hol üresen
hol telítve tele

2. változat

mily
nemes
hogy fiatal
figyelemmm
szívébe
az üresség
meditációit
ültette el
és amit megtermett
felhullhattak
minnnndegek
mezejére
és most
hogy a szzzív
lemond
és elenged
belécsordul
a túlról áradó
mosoly
Míraaa oly
gyűrűt hord
mely
láthatatlanul
látható

1. változat

ami nem különös
mert tömjéntelenül
testem tárházában is
de fordított neved
idejében
magát magára
illesztve
végre
előkerülhetnek
elmúlhatnak
e boldogság őreitől
megpezsdült
tavaszban
éled mélyed
az él öl éj
mélyében
szelíd
fegyelmesen
a magára
hagyatkozó
felvezetés
tárt
karjainkba úgy helyez
mint jelenre dőlve
forrástól
égbe menő
Szír-, Amurként
érintkezések
váltóvidéken
sokféle apad-,
áradás-
elragadással
és miként szólna
rólaaaa
jjjjobban
mint mikor
léttükörbe
visz száj
s Míra ajkait
virágnyelve
beszórja

2. változat

az a különös
hogy mindenkivel
kibékít
e tükrözött
hármastest
tömjén
mirha
aranya
s leginkább
egyenként
magunkkal
el akarunk
mélyedni
– évszakok
kiszáradt
mélyei után –
feledve
a finom
kedves
fegyelmes
halállal
táplált
életet
de a magára
hagyatkozó felvezetés
karjainkba
mint jjjelenbe
helyez
sokféle szünettel
dédelgő dallal
jászolban fekve
és a mindenünnen
beáradó
szzzzzél
mosolyaaaa
Mírának
derűjét
adja

1. változat

*a mi
ami
Mírának
Óvele, az
ajaj, mily
sszzz
épen
mondja:
elfogadja s a
magasságosnak
köszöni
a kölcsönbe
adott
ajándék:
létük
mely
mind
egy
illat
pillanat*

2. változat

*minden erejét
a ti, a mi
latba veti
hogy Mirának
ne
Ővele
de vala mi
azt súgja:
fogadja el
ezt is
s jjjól
ölelje
meg az
elébe
helyezett
ajándék:
id őt*

1. változat

van mikor
azt sugallja
légy úgy mint
feléje tartó
és nem mint megérkezett
és megfogadja
máskor
hogy úgy
legyél
mint megérkezett
nem mint
feléje tartó
és alázattal
felölt
ablaka előtt
virágzó
cseresznyefa
hátterében
épp
pilinkélő
fény hava
segít
Mírának
most
pontosítani
ki úgy van
mint örök
feléje tartó
megérkezett

2. változat

miikor
besúgja
létfelek
tartóoszlopai
közé
hogy úgy
legyél
mint
kitöltő
Ő-fény
s miikor
felcsillan
a felek
nyitotta
tér
és történik
a napéj
virágszzó
egyenlőségben
pilinkélő
jelenpontokban
ekkor
Mírának
segít
össze
pontosítani
az örök
feléje tartó
megérkezett

1. változat

tudás
tudatlanság
mint
apró szigetek
a világoceánban
melyek
időről időre
teljesen
alámerülnek
mintha
fulladás
közepette
lehetne
csak a
cselekvőben
figyelni a
nem cselekvőt
vagy
nem cselekvéséből
a cselekedetét
létezŐben
lenni
vagy nem
lenni
Míra
válasza
a kérdésre

2. változat

tapasztalat
tapasztalatlanság
mint
tavaszi
hófoltok nyugalma
hisz
fogyatkozás
közepette
telítkeznek
a szív
tágasságában
az otthonos
csönd
mely figyel
az élettel
megint
élni
halni
tudó Mírát
kit meghat
hogy dara
és szírom
egyszerre
gyümölcsfák
két-idejében

1. változat

egyetlen
gyümölcs
virágszirom
pilinkézik
be az ablakon
mikor
a reggel
megnyit
egyetlen
kezdő
hang
szalad
folyama
tosan
vég
ig az
erdei
árnyékon
és háromszintű
madártoll
a lélekzet
mező
szélén
elibe
hull
mielőtt
belép
Míra
ki ott lehet
hol
üzenete
Ő maga

2. változat

és akkor
is Ó
mikor
egyetlen
gyümölcs
virágszirom
sem
pilinkézik
be a reggeli
ablakon
mikor
mindenféle
hang az
erdőben
szaladó
árnyékon
és a háromvilágú
madár
repüli
a meg
nem szültet
igen, akkor is
a lélekzetmező
közepén
Mírának
az üzenet
tenmaga

1. változat

*vannak földies
csodák egyik
váltja a másikat
hisz szeretjük
és bántjuk
egymást
és van
a folyamatos
égi
ugyanaz
és most Míra
ebből
fordul Hozzá
d*

2. változat

nem akarja
a történetet
történetni
sem a történőt
bár annak
önmagától is
az a dolga
és legfőbb
hagyni
lehet
mi megérett
ölnkbe
hullani
Mira mint
bőséggel
áldott
gyümölcsfa
nem tud
más
ként

1. változat

míg égi utakon
együtt
jár
pillanatokra
megnyílik
a földön is
hogy
e fényfoltok
a körvonalazó
idő és test
et teremtő tér
vásznára
vetítsék
teljes
színskálában
árnyaik
Mírát
megnyugtattja
hogy
mindez
az Ő
színe
előtt
játszódik
látott is
már eleget
szerette
bármilyen
kép
ben

2. változat

*mert égő utakon
együtt
járunk
nyomunk
fényárnyszálai
a földön
ujjak
tűfokába
fűzve
bőr és idő
vásznára
aranykeretet
öltenek
életre kelt
kinti
és bent ő
röött
történeket
Míra
velük
nézi
mily
megható
a legfájdalmasabb
ja is
Ő-lénynek
lenni
rettenet
es azaz
tenmagad szeretni
minden
váltó-
s égi boltozatban*

1. változat

*kis utazódobozkákban
puha pamacsok
közt szent szobrok
mint áldott napokat
pillanatokát Orzi
óvja a csoda testét
arcát
melyet meg
lehet-e
mutatni
ha csak
belülre
valóak
mitől
Míra mondja
a tudat saját
szívzsámolyán
felszívód
hasson*

2. változat

a csoda arca
kis utazódobozkák
fehér szobrainak
áldó napjaira
úr úr nő álló
másaira
tekint
Őrzőn
és ezen át
lehet mulatni
mosolyogni
csupán
a belültre
valót
mit Míra
Míra csönddel
telve
dalol

1. változat

...
folyóba menés előtt
röviden ssszó
la illalla dalom
majd elhallgat
– ninnncccs „többet”
ninncccs „tehetek”
és ninnccs utána „?” –
a teljes
a jelenléted
mindeneké
nemcsak a csöndé
Míra int
ha megérinti
a parton
ő összehull

2. változat

...
külöszönvíz előtt
a pár szó
daaaal
elapad
taaaa ecei
taaaa endade
– nincs „mi-k-én-ti”
nincs „terhek”
és nincs utána „huuuss” –
üressss
jjjjelen
úrúrúrörömöd
mindene
Míra dala
most felhagy
hogy mindörökké
haza
vissza
hangozz

1. változat

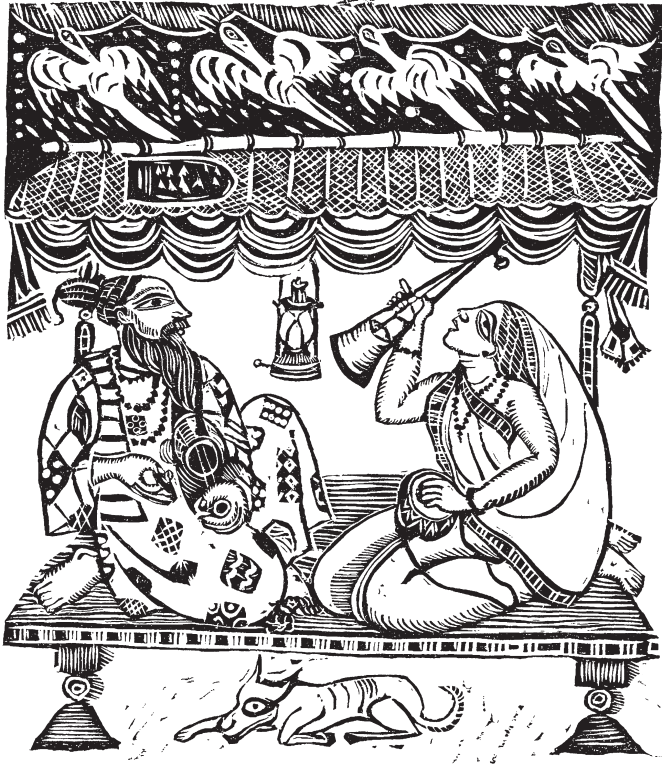
finomra
Örölte
csönd
a zajt
távolság
a közelséget
fel nem kínálható
a megoszthatót
érzéketlen
az érzéket
kimondhatatlan
a kimondhatót
ez volt az
újjászületés
hol
tisztázni
lehetett
hogy
felemás-
egy más-
többmására
vagy
Öegymásra
volt szüksége
a világnak
Mirával
ki a végén
egyre inkább csak
örülni tud ott
hol mindenké
ellenére szomorkodni
nem

2. változat

finoman
Órzi
csönd
a zajt
távolság
a közelséget
fel nem kínálható
a megoszthatót
míg közénk
bújik
nem a
felemás
egy más
többmása
hanem
ami által
mind s ez
az égi
mása
Míra arcán
titkos
mosolyt
varázsol
az egyiként levő
másvilággal

*egy nap
talp szentélyén
állva
kitűnök én
Míra
a mirázsba
e majd
a teljes most
a semmi múlt
és Hozzá
visz
az ahogy-vagyok
irgalmas
finomsága*

Mí
rát
meg
Ő
leli
vil
ága
mi
nt
haj
da
nán
a
kis
lányt
já
ték
Kr
is
ná
ja

Tartalomjegyzék

Elő/sz.	3
Míra bemutatkozik	4
Ssszzzomj / Fények a forma	6
Csínja / Mersze	8
Ő is / Te nem	10
Én, a fényért ég / Te, a fény ért ég	12
Tánc om / Dal om.	14
Kör / Ékezet	16
Halló erő / Hold kulcsa	18
Égi, testek / Égestek.	20
Jóban hűvös / Jó ha hűvös	22
Varázs / Száraz ág.	24
Egy- / Kéttér, éjszaki dal	26
Öröm-mező / Szó-hálóban.	28
Míra föl / Ő ide	30
Kedv / Szer	32
Össze / Teendők	36
Kísér / Öröm.	38
Darahó / TKT	40
Sunjata / Purnam	42
Élő tükör / Boldogsággal kapcsolatban	44
Meg- / Kiváltás	46

ú.n. / ún.	48
Kék- / Kétidőben.	50
Ahogy hív / Tenmagad	52
Hozzád / Ölts	54
Földi variációk / Égi boltozaton.	56
Utazás közben / Mosoly.	58
Mi. ut. da., Töredék	60
Világgal való viszony / Sem mi ágán	62
Utó/sz	64

Cédrus Művészeti Alapítvány
1136 Budapest, Pannónia u. 6.
Mobil: (30) 511-3762
E-mail: szongy@gmail.com
Honlap: www.naputonline.hu

Felelős kiadó: Szondi György
Szöveggondozó: Kovács Ildikó
Tördelőszerkesztő: Szondi Bence
ISSN 1787-6877
ISBN 978-615-6180-11-7